

Rád bych se s vámi podělil o své zážitky z mého posledního výjezdu na Ukrajinu. Na Ukrajině jsem pobýval od 13. do 21.10. Celý výjezd jsem prožíval Boží pomoc, ochranu a požehnání. Měl jsem možnost celkem 15krát kázat, hovořit a modlit se s docela dost lidmi. Mnoho jsme také cestovali při návštěvě sborů. V Zakarpatské oblasti, kde jsme se pohybovali, vládl ve srovnání s východem Ukrajiny klid a mír, jako by v zemi ani nezuřil ozbrojený konflikt. Připadal jsem si jako v úplně „jiné zemi“, než kterou znám ze zpráv z medií. Válku však připomínají mladí chlapi, kteří se i na Zakarpatsko vracejí z válečné vřavy zranění či v rakvích. Jeden můj známý mi popisoval, jak byl na mukačevském hřbitově svědkem pohřbu mladého vojáka, který padl na Donbasu. Jsou to opravdu smutné příběhy, většinou se jedná o mladíky, jejichž stáří je okolo 20 let. Ceny zboží, a zvláště potravin neustále rostou a všude je přítomná obava z toho, co přinese nejbližší budoucnost. Ve srovnání s naším květnovým výjezdem mi však přišlo, že se lidé s touto obavou naučili žít. Dokonce v církvích, kde jsem se pohyboval, jsem zaznamenal částečný úpadek modliteb za mír na Ukrajině. Na druhé straně se v době mého pobytu v Mukačevě sešli spolu se starostou zástupci všech tam působících církví a společně se modlili za mír a vyřešení kritické situace v zemi. Když je zle, tak se církve sjednocují a společně se modlí. Ukrajina byla v době mého pobytu krátce před předčasnými parlamentními volbami. Na mnoha místech vlály ukrajinské vlajky a mosty jsou přebarvené v národních barvách. Všude byla přítomná předvolební agitace, rozdávání letáčků, plakáty, billboardy, předvolební mítinky a šoty v mediích.

Mojí první zastávkou byl vinogradovský okres, a to zvláště vesnice Cholmovec a Černotisovo. Jsou to místa, která leží zhruba 110 km od slovenských hranic nedaleko Rumunska a Maďarska. Mluví se zde různými jazyky a nářečiami, hlavně zakarpatsky, ukrajinsky, rusky a maďarsky. V Zakarpatské oblasti je asi 150 000 maďarská menšina. Skoro ve všech romských sborech mě překládají z mé skoro ruštiny do maďarštiny, protože jinak by mnozí účastníci shromáždění nerozuměli. V Cholmovci jsem byl ubytován již tradičně u vdovy paní Iry Zeldi. Mnoho času jsem měl také možnost strávit s pastorem Koljou Replukem a jeho pomocníky, kteří působí v romských táborech a sborech. Kromě shromáždění v ukrajinském sboru v Cholmovci jsme objížďali romské sbory a snažili se přinést evangelium i do romských osad (na Zakarpatsku nazývaných „tábory“), kde zatím nefungují žádné protestantské sbory. V jedné z takových osad žili lidé v opravdu v bídných poměrech. Bydlí v příbytcích „postavených“ z igelitu, s čímž jsem se ještě při mých putováních po romských táborech v Zakarpatské oblasti neseťkal. Lidé se v tomto „táboře“ seběhli a měl jsem možnost jim prostým způsobem vysvětlit poselství evangelia. Během našich cest se nám postupně rozbilo auto pastora Kolji i motorka jeho pomocníka, což není vzhledem k hroznému stavu tamních cest žádné překvapení. Nakonec nám dal k dispozici svoje auto bratr Joni, který navštěvuje sbor v Černotisovu.

Mojí druhou zastávkou bylo město Mukačevo, které leží přibližně 45 kilometrů od slovenských hranic. Ubytoval jsem se v romském táboře u pastora Šoni Horváta. Společně s Šonikem a jeho pomocníky jsme od pátku do pondělí objížděli sbory. V neděli jsem měl možnost kázat 5krát. Na většině shromáždění jsem prožíval Boží pomoc a zmocnění ke kázání. Nově jsem si uvědomil, jaká je to výsada přinášet lidem Boží slovo. Prakticky na všech bohoslužbách jsme se také modlili za nemocné či jinak potřebné. Všude jsme se setkávali s mnohými potřebami a lidským trápením, ale také s proměněnými životy. V jednom z táborů přišla na bohoslužbu rodina tamního barona (baron je starostou v romském táboře). Po bohoslužbě nás pozvali k nim domů. Později jsme se s oběma manžely modlili, protože vyjádřili touhu přijmout evangelium. Žena nám pak vyprávěla, jak pocítila na svém těle Boží přítomnost. Je krásné vidět, jak se lidé otvírají Bohu a poddávají svoje životy Pánu Ježíši.

Navštívili jsme také rodinu Leny z romské osady Seredně, která onemocněla v prosinci 2012 leukemií. Poprvé jsem ji navštívil na onkologii v Mukačevě v únoru 2013. Tehdy jí bylo pět let a lékaři jí nedávali moc šancí na přežití. V současnosti ji lékaři považují za vyléčenou. Její zdravotní stav budou však i nadále sledovat. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří jste dali finanční prostředky na její léčení. Bez této pomoci by dnes nemusela být mezi živými. Znovu mě dojalo, co všechno se dá na Ukrajině za peníze z České republiky udělat.

Na našich výjezdech se setkávám s mnohými materiálními potřebami, a to hlavně mezi takzvanými zapomenutými služebníky, kteří věrně slouží v romských sborech i přesto, že jejich materiální situace je dlouhodobě špatná, až zoufalá. Tyto služebníky můžete případně podpořit: **variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**. Víím, že naše zdroje jsou omezené, a proto nemůžeme ani zdaleka pomoci všem. Na srdci mám zvláště staršího pastora romských sborů Šoni Horvátha, který je v nelehké finanční situaci. Kromě svého sboru je nadsborovým pastýřem v 17

romských církvích, které tvoří většinou velmi chudí lidé. Odhaduji, že dohromady mohou mít ve svých sborech okolo 1 000 lidí. V poslední době začínají některé sbory práci na několika nových místech. Spolu se svou ženou Žanetou mají čtyři malé děti. Před několika lety mu spadla střecha na jeho domku, a proto si vzal půjčku na opravu. Od února roku 2012 se díky štědrosti několika sborů a jednotlivců z ČR podařilo podstatně snížit dlužnou částku. I přesto je pro Šonika nadále složité, tuto zbylou částku pravidelně splácet. Z tohoto projektu podporujeme i další romské služebníky, kteří nemají dostatek peněz na obživu. Někteří nezačínají paradoxně práci v nových táborech jen proto, že nemají peníze na benzín, aby mohli na dané místo pravidelně dojíždět.

Na druhé straně jsou tady potřeby, které se snažíme pokrývat pomocí **variabilního symbolu: 350 – pomoc v Cholmovci**, obzvláště pomoc rodině po zemřelém pastoru Michalu Zeldi a v případě dostatku prostředků dalším potřebným v Cholmovci a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Čtyři starší děti si během posledních 12 let po smrti pastora Michala založily svoje rodiny. Doma zůstává nejmladší Samuel, kterému bude v lednu příštího roku 16 let. Samuel má problémy s epileptickými záchvaty. Rodina pracuje na svém malém hospodářství, paní Ira se stará o sbor po svém zemřelém manželovi. Ira i nadále zápasí s astmatem a s problémy se srdcem. Podpora rodiny Zeldi je během na dlouhou trať.

Variabilní symbol: 450 – Pavel Faul

Tyto finance v současnosti využívám na náklady spojené se službou na Ukrajině: placení benzínu při cestování po Ukrajině, jízdenek na vlak z ČR na Ukrajinu a zpět, příspěvků na ubytování a jídlo na Ukrajině, darů na opravy rozbitých aut služebníků a na náhlé, nepředpokládané zdravotní výdaje lidí na Ukrajině v době mých výjezdů, zdravotní pojištění, léky a ochranné preventivní preparáty pro svoji potřebu, apod. A také na provozní náklady spojené se službou Šoni Horváta v ČR. V březnu jsem si koupil novou baterii do notebooku. Děkuji touto cestou všem dárcům! **V současnosti mám dostatek peněz na výdaje spojené s mojí službou na Ukrajině a proto prosím raději posílejte svoje finanční prostředky na naše projekty: variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci a variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci.**

Na Ukrajinu pojedou, dá-li Bůh, pravděpodobně někdy na přelomu zimy a jara příštího roku. Přesný termín si, žel, nemohu vzhledem k neustále měnící se situaci na Ukrajině přesně naplánovat. Kdybyste případně chtěli podpořit rodinu po zemřelém pastoru Michalu Zeldi, pastora Kolju Repljuka, další potřebné v Cholmovci a okolí, anebo zapomenuté služebníky v romských sborech okolo Mukačeva - zvláště pastora Šoni Horvátha či náklady spojené s mou prací na Ukrajině, můžete poslat svůj finanční příspěvek nejlépe na:

Platby z České republiky

**Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti
ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,**

variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci

variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci

variabilní symbol 450 - Pavel Faul

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.

V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,

telefon kancelář: +420 284 822 297, e-mail: office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>

Pro platby ze zahraničí

na IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP

Prosím, v tomto případě uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná finanční částka určena, zda na: **350 - Pomoc v Cholmovci, 400 - Zapomenutí služebníci**

a nebo 450 – Pavel Faul. Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

mobil: +420 775 148 383

e-mailová adresa: ks.doma@atlas.cz

<http://www.ksdoma.estranky.cz/>

Pavel Faul – evangelikální Křesťanský sbor Domažlice